

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 544/21
6.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сантовац, председника већа, Сање Пејовић и Тање Шобат, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., ..., чији је пуномоћник Ђурђијана Филимоновић, адвокат из Обреновца, Александра Аце Симовића 13/1, против туженог ББ из ..., Улица ..., чији је пуномоћник Милан Грчић, адвокат из Обреновца, Карађорђева 10А, ради развода, вршења родитељског права и издржавања, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Обреновцу П2 326/19 од 05.04.2021. године, у седници већа одржаној 06.10.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Обреновцу П2 326/19 од 05.04.2021. године у ставу другом, трећем и четвртном изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу П2 326/19 од 05.04.2021. године, ставом првим изреке, разведен је брак закључен ... године у Обреновцу између ББ и АА, који брак је заведен у матичну књигу венчаних за матично подручје ... под текућим бројем ... за годину ...

Ставом другим изреке, одлучено је да се малолетно дете странака ВВ, рођена ... године, повери мајци на самостално вршење родитељског права.

Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетног детета ВВ плаћа месечно износ од 15.000,00 динара, почев од

04.11.2019. године, као дана подношења тужбе па убудуће, од 01. до 05. у месецу за текући месец, поштанском упутницом законском заступнику - мајци АА, с тим што је доспеле, а неисплаћене износе на име издржавања дужан платити одједном, у року од 15 дана.

Ставом четвртим изреке, уређени су лични односи између оца ББ и малолетне ВВ који ће се одвијати по следећем моделу: један радни дан у трајању од 4 сата, сваки други викенд и то од петка у 17 часова до недеље у 17 часова, пола зимског и пола летњег распуста у теримина у складу са договором родитеља, други дан дететовог рођендана, први дан очеве крсне славе, очев рођендан, сваки други државни и верски празник, на тај начин што ће отац долазити по дете и враћати га на адресу становања мајке у договорено време.

Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде и то одлуке и то из става другог, трећег и четвртог изреке, жалбу је благовремено изјавио тужени због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност првостепене пресуде у побијаном делу у границама овлашћења прописаним одредбом члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 са изменама и допунама) у вези члана 202. Породичног закона Апелациони суд је оценио да жалба туженог није основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити се жалбом указује на постојање таквих битних повреда поступка због којих би се побијана пресуда морала укинути.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су закључиле брак ... године, током којег је рођено заједничко дете ВВ године, а њихова заједница живота престала је 2019. године, када је тужени отишао на привремени рад у Немачку, а тужила са дететом отишла да живи код својих родитеља. Тужила је запослена у трговинској радњи "ГГ", где остварује зараду у износу од око 30.000,00 динара месечно. Тужила је 2020. године засновала ванбрачну заједницу у којој је родила дете ... године. Тужени је радио у Немачкој у фирми "ДД" где је зарађивао између 400-500 евра месечно, а из Немачке је долазио једном месечно, те није било несугласица око виђања детета. У међувремену се тужени вратио из Немачке у Србију. Од маја 2019. године није доприносио издржавању детета у новцу, али је куповао ствари за дете. Тужени је отворио приватну фирму у Србији и остварује просечну зараду у износу од 46.000,00 динара месечно и нема других законских обавеза издржавања, нема сопствену имовину, а живи у кући код родитеља. Малолетна ВВ је узраста ... године у време доношења одлуке и похађа предшколску установу, која месечно кошта око 6.000,00 динара.

Из налаза и мишљења Градског центра за социјални рад у Београду - Одељење ... од 20.01.2020. године произилази да је малолетна ВВ здраво дете, да су

њене здравствене потребе адекватно задовољене, док су емоционалне потребе у ризику умереног интензитета услед прекида заједнице родитеља. Родитељи су здраве особе, актуелно се не уочавају знаци који би указивали на испаде у когнитивном и емоционалном функционисању, материјално и стамбено су обезбеђени и имају подршку примарних породица, те је мишљење Центра за социјални рад, с обзиром на узраст детета и упућеност на мајку, и то у време радног ангажовања оца у Немачкој, да дете треба да буде поверено мајци на самостално вршење родитељског права, а да се контакт са дететом одвија по договору родитеља када отац борави у земљи.

Одговарајући на примедбе туженог, Центар за социјални рад се изјаснио да остаје при свом основном налазу, те процењује да је најбољи интерес детета да виђа оца када је он у Србији на тај начин што ће отац преузимати дете на адреси мајке и са дететом проводити пет до седам дана, а када је отац у Немачкој да остварују редован контакт преко видео позива сваког понедељка, среде и петка од 19 до 19,30 часова. На нове примедбе туженог, као и на његово указивање да је тужиља је у емотивној вези са лицем које је било у затвору у вези наркотика, орган старатељства је донео допунски налаз и мишљење 11.03.2021. године, те остао при свом ранијем налазу, наглашавајући да су једине битне промене у односу на претходни налаз и мишљење то што је тужиља 06.02.2021. године родила сина Вука из везе са ванбрачним партнером, те да тужени више не ради у Немачкој, већ да је отворио приватну фирму у Србији где и живи. Такође су, након родитељског усаглашавања, предложили модел виђања између оца и малолетног детета на начин како је то уређено ставом трећим изреке побијане пресуде.

Како је несумњиво утврђено да су односи између брачних партнера озбиљно и трајно поремећени, првостепени суд је применом одредбе члана 41 Породичног закона одлучио као у ставу првом изреке пресуде.

На основу утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је у складу са мишљењем Центра за социјални рад, утврдио да је у најбољем интересу малолетног детета да буде поверено мајци на самостално вршење родитељског права. Лични односи између малолетног детета и оца који сада живи у Србији су до даљег уређени сагласно налазу и мишљењу органа старатељства, па је првостепени суд применом одредбе члана 61, члана 272 став 2 у вези члана 77 став 3 Породичног закона, одлучио као у ставу другом и четвртом изреке пресуде.

Одлучујући о издржавању малолетног детета, првостепени суд је оцењујући могућности и потребе родитеља, као и потребе малолетног детета, оценио да ће износ од 15.000,00 динара месечно за издржавање детета одговорити његовим потребама, а с друге стране да је у складу са могућностима дужника издржавања, па је применом одредбе члана 160-162 Породичног закона одлучио као у ставу трећем изреке пресуде.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио материјално право када је одлучио као у изреци побијане пресуде, дајући за своју одлуку јасне и довољне разлоге које у свему прихвата и Апелациони суд.

Неосновани су наводи жалбе туженог да је првостепени суд погрешно одлучио да се дете повери на самостално вршење родитељског права мајци, наводећи да је

ванбрачни супруг тужиље осуђиван на безусловну казну затвора од 6 месеци, те да се не зна у каквим околностима треба да живи малолетно дете.

Ово из разлога што је првостепени суд, у складу са дужностима суда да се руководи најбољим интересом деце, како је прописано одредбом члана 266 став 1 Породичног закона, те уважавајући налаз и стручно мишљење органа старатељства, у смислу члана 270 Породичног закона, правилно оценио да је у интересу детета, с обзиром на узраст и развојне потребе, да остане у породици мајке. Из основног налаза и мишљења органа старатељства од 20.01.2020. године, као и из допунског налаза и мишљења од 31.08.2020. године, те допунског мишљења од 11.03.2021. године, произилази да је у интересу малолетног детета да буде поверено мајци на самостално вршење родитељског права, а да одржава редовне контакте са оцем као са родитељем са којим не живи, сматрајући да и тужилца и тужени поседују исправне увиде у потребе детета и поделу обавеза око породичне организације, да је дете здраво и уредног развоја, да има позитиван однос у односу на оба родитеља и да је, обзиром на узраст, пол детета и упућеност детета на мајку, у најбољем интересу детета да буде поверено мајци на самостално вршење родитељског права. При томе је Центар за социјални рад имао у виду да тужилца живи у новој ванбрачној заједници у којој је рођено и дете ... године, те и према закључку Апелационог суда не постоји сумња у постојање здравих услова, како материјалних, тако и емоционалних у породици мајке у одгајању детета, с обзиром да нису констатовани проблеми или неадекватност чланова породице у односу на развој малолетног детета, нити је тужени током поступка указао да постоје конкретни проблеми, осим његових замерки да дете ванбрачног партнера мајке назива оцем, а њега назива именом. Осим тога, тужени редовно и по договору са тужиљом виђа дете и дете одржава односе и са породицом оца, што је свакако у интересу детета, а које односе мајка подржава.

Без утицаја су наводи жалбе туженог да је до сада доприносио издржавању малолетног детета у куповини ствари, а који трошкови прелазе више од половине укупног износа за издржавање детета, те да није било основа да се исти обавезе на издржавање како је суд одлучио. Ово из разлога што је одредбом члана 161 Породичног закона прописано да се издржавање, по правилу, одређује у новцу, а да се може одредити и на други начин, али само ако се поверилац и дужник издржавања о томе споразумеју. Одредбом члана 162 став 1 истог закона прописано је да поверилац издржавања може по свом избору захтевати да висина издржавања буде одређена у фиксном месечном новчаном износу или у проценсту од редовних месечних новчаних примања дужника издржавања.

Како је тужилца у конкретном случају, а као законски заступник детета, тражила да се одреди висина издржавања у фиксном месечном новчаном износу, то је правилно првостепени суд обавезао туженог на плаћање месечног износа од 15.000,00 динара на име издржавања детета. Висина издржавања је такође правилно одређена према критеријумима за одређивање издржавања прописаних одредбама члана 160-162 Породичног закона, имајући у виду узраст детета од .. године, чињеницу да тужени има своју приватну фирму где остварује просечну зараду у износу од 46.000,00 динара месечно, нема других законских обавеза издржавања, нема сопствену имовину и живи у кући код родитеља, а с друге стране мајка је у време доношења побијане пресуде на породичном боловању и од престанка заједнице живота се стара о малолетној ВВ,

остварује месечна примања у износу од 35.000,00 динара, те има и друго дете према коме има обавезу издржавања, заједно са ванбрачним супругом који је такође запослен. Ово све имајући у виду и да минимална сума издржавања коју периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту у складу са законом, износи око 32.000,00 динара, па тиме износ од 15.000,00 динара месечно, на колико је обавезан тужени као давалац издржавања, представља половину наведеног износа.

Осталим жалбеним наводима не доводи се у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања и донете одлуке, па исти нису посебно ни образлагани.

Из изнетих разлога, одлучено је као у изреци, применом одредбе члана 390 ЗПП.

Имајући у виду да тужени жалбом није успео у поступку, то истом нису досуђени трошкови другостепног поступка, па је одлучено као у ставу другом изреке пресуде.

**Председник већа-судија
Меланија Сантовац, ср.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић